

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată

În vederea depășirii de către contribuabili a dificultăților generate de lipsa temporară a disponibilităților bănești, precum și în scopul prevenirii acumulării de noi datorii, ținând cont de faptul că volumul arieratelor a crescut semnificativ în perioada de criză economico-financiară, datorită dificultăților financiare cu care s-au confruntat contribuabilii,

în scopul asigurării unei mai bune încasări de către stat a arieratelor fiscale, având în vedere recomandările Fondului Monetar Internațional, în urma cărora Guvernul României și-a asumat angajamentul reintroducerii posibilității acordării eșalonărilor la plată pentru contribuabili, cu clauze asigurătorii din partea statului român că se va comporta ca un creditor prudent în încasarea veniturilor la bugetul general consolidat, în conformitate cu procedurile europene,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

ARTICOLUL 1

Instituirea posibilității acordării eșalonării la plată pentru obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală

Pentru obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, organele fiscale competente definite potrivit art. 33 sau 36, după caz, din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Cod de procedură fiscală*, pot acorda, la cererea contribuabilului, înlesniri sub forma eșalonării la plată pe o perioadă de cel mult 5 ani, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

ARTICOLUL 2

Beneficiarii eșalonării

Prezenta ordonanță de urgență se aplică contribuabililor, persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, indiferent de modul de organizare.

ARTICOLUL 3

Obiectul eșalonării

(1) Eșalonarea la plată se acordă pentru toate obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înscrise în certificatul de atestare fiscală, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru:

- a) obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice și 1.500 lei în cazul persoanelor juridice;
- b) obligațiile fiscale care au făcut obiectul unei eșalonări acordate în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, care și-a pierdut valabilitatea;
- c) obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu termene de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală;
- d) obligațiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 116 din Codul de procedură fiscală, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;
- e) obligațiile fiscale de a căror plată depinde acordarea sau menținerea unei autorizații, acord ori alt act administrativ similar, potrivit legii;

f) creanțele stabilite de alte organe decât cele prevăzute la art. 1 și transmise spre recuperare Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit legii;

g) amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat.

(3) Perioada de eșalonare la plată se stabilește de organul fiscal competent în funcție de quantumul obligațiilor fiscale și de capacitatea financiară de plată a contribuabilului. Perioada de eșalonare la plată acordată nu poate fi mai mare decât perioada de eșalonare la plată solicitată.

ARTICOLUL 4

Condiții de acordare

(1) Pentru acordarea eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, contribuabilii trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal;
- b) să se afle în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și să aibă capacitate financiară de plată pe perioada de eșalonare. Aceste situații se apreciază de organul fiscal competent pe baza programului de restructurare sau de redresare financiară ori altor informații și/sau documente relevante, prezentate de contribuabil sau deținute de organul fiscal;
- c) să aibă constituită garanția potrivit art. 9;
- d) să nu se afle în procedura insolvenței, potrivit prevederilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare;
- e) să nu se afle în dizolvare potrivit prevederilor legale în vigoare;
- f) să nu li se fi stabilit răspunderea în temeiul art. 138 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, și/sau răspunderea solidară, potrivit prevederilor art. 27 și 28 din Codul de procedură fiscală. Prin excepție, dacă actele prin care s-a stabilit răspunderea sunt definitive în sistemul căilor administrative și judiciare de atac, iar suma pentru care a fost atrasă răspunderea a fost achitată, condiția se consideră îndeplinită.

(2) Condiția prevăzută la alin. (1) lit. a) trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

ARTICOLUL 5

Cererea de acordare

(1) Cererea contribuabilului de acordare a eșalonării la plată, denumită în continuare *cerere*, se depune la registratura organului fiscal competent sau se transmite prin poștă cu confirmare de primire și se soluționează de organul fiscal competent, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii.

(2) Conținutul cererii prin care se solicită eșalonarea la plată, precum și documentele justificative care se anexează acesteia se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

ARTICOLUL 6

Prevederi speciale privind stingerea obligațiilor fiscale

(1) Pentru deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală, precum și pe perioada eșalonării la plată se aplică dispozițiile art. 116 din Codul de procedură fiscală.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 116 alin. (5) lit. b) din Codul de procedură fiscală, în cazul deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data emiterii deciziei de eșalonare la plată, momentul exigibilității sumei de rambursat este data emiterii deciziei de rambursare.

(3) Prin *data emiterii deciziei de rambursare*, prevăzută la alin. (2), se înțelege data înregistrării acesteia la organul fiscal competent.

(4) Diferențele de obligații fiscale rămase nestinse în urma soluționării deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare se comunică contribuabilului printr-o înștiințare de plată.

ARTICOLUL 7

Eliberarea certificatului de atestare fiscală

(1) După primirea cererii, organul fiscal competent eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală pe care îl comunică contribuabilului. Eliberarea certificatului de atestare fiscală în scopul acordării eșalonării la plată nu este supusă taxei extrajudiciare de timbru.

(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii. Termenul de eliberare a certificatului de atestare fiscală este de cel mult 10 zile lucrătoare în cazul cererilor depuse de contribuabilii persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 112 alin. (2) și (3) din Codul de procedură fiscală, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale exigibile existente în sold la data eliberării acestuia.

(4) Atunci când există diferențe între sumele solicitate de către contribuabil în cerere și cele înscrise în certificatul de atestare fiscală, se procedează la punerea de acord a acestora.

(5) Prin excepție de la prevederile art. 112 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, certificatul de atestare fiscală are valabilitate de 90 de zile de la data eliberării.

ARTICOLUL 8

Modul de soluționare a cererii

(1) Cererea contribuabilului se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de eșalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(2) Cuantumul și termenele de plată a ratelor de eșalonare se stabilesc prin grafice de eșalonare care fac parte integrantă din decizia de eșalonare la plată. În sensul art. 116 din Codul de procedură fiscală, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată.

(3) Cererea se soluționează prin decizie de respingere în oricare dintre următoarele situații:

a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 3 alin. (2);

b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute la art. 4 alin. (1);

c) contribuabilul nu depune documentele justificative necesare soluționării cererii;

d) cererea și documentele aferente nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eșalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă.

(4) După eliberarea certificatului de atestare fiscală și, după caz, punerea de acord a sumelor potrivit art. 7 alin. (4), organul fiscal competent verifică încadrarea cererii în prevederile prezentei ordonanțe de urgență și comunică contribuabilului decizia de respingere sau acordul de principiu privind eșalonarea la plată, după caz.

ARTICOLUL 9

Garanții

(1) În termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu, contribuabilii trebuie să constituie garanții, cu excepția instituțiilor publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

(2) Garanțiile pot consta în:

a) mijloace bănești consemnate pe numele contribuabilului la dispoziția organului fiscal, la o unitate a Trezoreriei Statului;

b) scrisoare de garanție bancară;

c) instituirea sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor proprietate a contribuabilului;

d) încheierea unui contract de ipotecă sau gaj în favoarea organului fiscal competent pentru executarea obligațiilor fiscale ale contribuabilului pentru care există un acord de eșalonare la plată, având ca obiect bunuri proprietate a unei terțe persoane, libere de orice sarcini.

(3) Pot forma obiect al garanțiilor constituite potrivit alin. (2) numai bunurile mobile care nu au durata normală de funcționare expirată potrivit Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Bunul ce constituie obiect al garanției prevăzute la alin. (2) lit. d) nu poate să mai constituie obiect al unei garanții pentru eșalonarea la plată a obligațiilor unui alt contribuabil.

(5) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul în care valoarea bunurilor proprietate contribuabilului deja sechestrate de organul fiscal acoperă valoarea prevăzută la alin. (9) sau (11), după caz, cu condiția prezentării unui raport de evaluare cu valori actualizate ale bunurilor sechestrate la data depunerii cererii, în termenul prevăzut la alin. (1). Dispozițiile alin. (7) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(6) În situația în care valoarea bunurilor deja sechestrate de organul fiscal nu acoperă valoarea prevăzută la alin. (9) sau (11), după caz, contribuabilul constituie garanție potrivit prevederilor alin. (1), pentru diferența de valoare neacoperită.

(7) Bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (2) lit. c) și d) se evaluează de un expert evaluator independent, care întocmește un raport de evaluare. În cazul bunurilor mobile a căror valoare stabilită în raportul de evaluare este mai mare decât valoarea orientativă stabilită prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, valoarea bunurilor se determină la nivelul valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici. În cazul bunurilor mobile a căror valoare stabilită în raportul de evaluare este vădit disproporționată față de valoarea de piață a acestora, organul fiscal competent poate

efectua o nouă evaluare, potrivit prevederilor art. 55 din Codul de procedură fiscală. În acest caz, termenul de soluționare a cererii se prelungește cu perioada cuprinsă între data depunerii raportului de evaluare și data efectuării noii evaluări.

(8) Pentru bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (2) lit. c) și d), contribuabilul depune la organul fiscal competent, în termenul prevăzut la alin. (1), raportul de evaluare și alte documente stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(9) Garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (2) trebuie să acopere sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 40% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată astfel:

- a) pentru eșalonări de la 13 la 24 de luni, procentul este de 10%;
- b) pentru eșalonări de la 25 la 36 de luni, procentul este de 20%;
- c) pentru eșalonări de la 37 la 48 de luni, procentul este de 30%;
- d) pentru eșalonări de la 49 la 60 de luni, procentul este de 40%.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (9), garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) trebuie să acopere sumele eșalonate la plată, precum și dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată.

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (9), în situația în care bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) lit. c) trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum și sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 40% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.

(12) Perioada de valabilitate a scrisorii de garanție bancară trebuie să fie cu cel puțin 3 luni mai mare decât scadența ultimei rate din eșalonarea la plată.

(13) Pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată de până la 5.000 lei în cazul persoanelor fizice și, respectiv, 20.000 lei în cazul persoanelor juridice, nu este necesară constituirea de garanții.

(14) Pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția se poate înlocui sau redimensiona în funcție de valoarea ratelor rămase de achitat, la cererea contribuabilului.

(15) Organul fiscal competent eliberează garanțiile după comunicarea deciziei de finalizare a eșalonării la plată, prevăzută la art. 10 alin. (4), cu excepția situației prevăzute la art. 14 alin. (3).

(16) În cazul în care, pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția constituită potrivit alin. (11) se execută de către un alt creditor, iar sumele distribuite din valorificare, în favoarea organului fiscal competent, nu acoperă valoarea garanțiilor prevăzute la alin. (9), contribuabilul are obligația reîntregirii acesteia, pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonarea la plată.

(17) La cererea contribuabilului, organul fiscal competent poate executa garanția constituită sub formele prevăzute la alin. (2) lit. a) și b), în situația în care se stinge întreaga sumă eșalonată la plată.

ARTICOLUL 10

Condiții de menținere a valabilității eșalonării la plată

(1) Eșalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:

a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege, inclusiv sau până la finalizarea eșalonării la plată în situația în care acest termen se

împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eșalonate la plată;

b) să achite, potrivit legii, orice alte obligații fiscale stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la finalizarea eșalonării la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eșalonate la plată;

c) să se respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de eșalonare. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă rata de eșalonare este achitată până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare;

d) să se achite obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării acestei decizii;

e) să se achite, în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată, obligațiile nestinse la data comunicării deciziei și pentru care au fost comunicate somații;

f) să se achite obligațiile de natura celor prevăzute la lit. e), pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, în cel mult 30 de zile de la comunicarea somației sau până la finalizarea eșalonării la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eșalonate la plată;

g) să achite obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 6 alin. (4), în cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată;

h) să achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor art. 138 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 27 și 28 din Codul de procedură fiscală, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii;

i) să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. d) și e);

j) să se reîntregească garanția în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (16), în cel mult 15 zile de la data distribuirii sumelor rezultate din valorificarea bunurilor de către alți creditori.

(2) În sensul alin. (1) lit. e), prin *obligații nestinse la data comunicării deciziei și pentru care au fost comunicate somații* se înțelege:

- a) obligațiile fiscale către fondul de risc aferent împrumuturilor garantate și/sau subîmprumutate de stat;
- b) ajutorul de stat ilegal sau utilizat abuziv;
- c) amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat;
- d) alte tipuri de creanțe care se recuperează de organele fiscale competente.

(3) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc după data finalizării eșalonării la plată, obligațiile fiscale trebuie stinse până la data finalizării eșalonării la plată.

(4) În situația în care sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent comunică contribuabilului decizia de finalizare a eșalonării la plată.

ARTICOLUL 11

Dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pe perioada pentru care au fost acordate eșalonări la plată, pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 119 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, se datorează și se calculează dobânzi, la nivelul stabilit potrivit art. 120 alin. (7) din Codul de procedură fiscală. Prin excepție de la prevederile art. 120 alin. (7) din Codul de

procedură fiscală, nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere, în situația în care contribuabilul constituie întreaga garanție sub forma scrisorii de garanție bancară și/sau consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului.

(2) Dobânzile se datorează și se calculează pentru fiecare rată din graficul de eșalonare la plată începând cu data emiterii deciziei de eșalonare la plată și până la termenul de plată din grafic sau până la data achitării ratei potrivit art. 10 alin. (1) lit. c), după caz.

(3) Dobânzile datorate și calculate în cazul achitării cu întârziere a ratei potrivit art. 10 alin. (1) lit. c) se comunică prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 111 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 120¹ din Codul de procedură fiscală, nu se datorează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată al căror termen de 90 de zile de la scadență se împlinește după data depunerii cererii de eșalonare la plată.

ARTICOLUL 12

Penalitate

(1) Pentru rata de eșalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare, potrivit art. 10 alin. (1) lit. c), precum și pentru diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit art. 6 alin. (4), se percepe o penalitate, care i se comunică contribuabilului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 111 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

(2) Nivelul penalității este de 10% din:

a) rata de eșalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, după caz;

b) diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.

ARTICOLUL 13

Pierderea valabilității eșalonării la plată și consecințele pierderii acesteia

(1) Eșalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 10 alin. (1). Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată, care se comunică contribuabilului.

(2) Pierderea valabilității eșalonării la plată atrage începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă.

(3) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru obligațiile fiscale principale rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, se datorează de la data emiterii deciziei de eșalonare la plată dobânzi potrivit Codului de procedură fiscală.

(4) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, se datorează o penalitate de 10%. Prevederile art. 12 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 14

Executarea garanțiilor

(1) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, organul fiscal competent execută garanțiile în contul obligațiilor fiscale rămase nestinse.

(2) Dacă până la pierderea valabilității eșalonării la plată nu au fost soluționate deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, garanțiile se execută și în contul obligațiilor marcate în vederea stingerii prin compensare cu sume de rambursat, în limita sumei solicitate la rambursare.

(3) În situația în care deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare nu sunt soluționate până la finalizarea eșalonării la plată, organul fiscal competent execută garanțiile constituite sub formele prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. a) și b) în contul obligațiilor marcate, până la emiteria deciziei de finalizare a eșalonării. În cazul garanțiilor constituite sub formă de bunuri potrivit art. 9 alin. (2) lit. c) și d), acestea se eliberează după soluționarea deconturilor. Garanțiile constituite sub formele prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. c) și d) se execută în situația în care după soluționarea deconturilor au rămas nestinse obligații fiscale.

ARTICOLUL 15

Suspendarea executării silite

(1) Pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a), b) și d)—h) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de eșalonare la plată către contribuabil, organele fiscale competente comunică, în scris, băncilor la care contribuabilul își are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani contribuabilului măsura de suspendare a executării silite prin poprire.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută, începând cu data și ora comunicării către instituțiile de credit a adresei de suspendare a executării silite prin poprire.

(4) Sumele existente în cont la data și ora comunicării adresei de suspendare a executării silite rămân indisponibilizate, contribuabilul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți în scopul:

a) achitării obligațiilor administrate/recuperate de organele fiscale competente de care depinde menținerea valabilității eșalonării la plată;

b) achitării drepturilor salariale.

(5) În cazul terților popriți, suspendarea executării silite are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceștia contribuabilului, atât a celor prezente, cât și a celor viitoare, până la o nouă comunicare din partea organului fiscal privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire.

(6) Măsurile de executare silită începute asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietatea contribuabilului se suspendă de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

ARTICOLUL 16

Calcularea termenelor

(1) Termenele stabilite prin prezenta ordonanță de urgență, cu excepția celui prevăzut la art. 7 alin. (2), se calculează pe zile calendaristice începând cu ziua imediat următoare acestor termene și expiră la ora 24,00 a ultimei zile a termenelor.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) sfârșesc într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat, acestea se vor prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

ARTICOLUL 17

Dispoziții finale

(1) Organul fiscal competent, care emite decizia de eșalonare la plată, poate îndrepta erorile din conținutul acesteia, din oficiu sau la cererea contribuabilului, printr-o decizie de îndreptare a erorii. Decizia de îndreptare a erorii produce efecte față de contribuabil de la data comunicării acesteia, potrivit legii.

(2) În cazul în care în perioada cuprinsă între data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de eșalonare la plată s-au stins obligații fiscale prin orice modalitate prevăzută de lege și care sunt cuprinse în suma care face obiectul eșalonării la plată, contribuabilul achită ratele eșalonate până la concurența sumei rămase de plată.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care, până la emiterea deciziei de eșalonare la plată, se constată că s-au stins mai mult de 50% din obligațiile fiscale care fac obiectul eșalonării la plată, la cererea contribuabilului, organul fiscal competent eliberează un nou certificat de atestare fiscală, caz în care prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător.

(4) Contribuabilul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de eșalonare la plată.

(5) În situația în care se sting anticipat mai mult de 3 rate din graficul de eșalonare la plată, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eșalonare cu respectarea perioadei de eșalonare aprobate. În acest caz, ratele ce fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data plății sau la data emiterii deciziei de rambursare, după caz.

(6) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează în mod corespunzător cu prevederile Codului de procedură fiscală.

ARTICOLUL 18

Acte normative de aplicare

Procedura de aplicare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 20 martie 2011.
Nr. 29.
